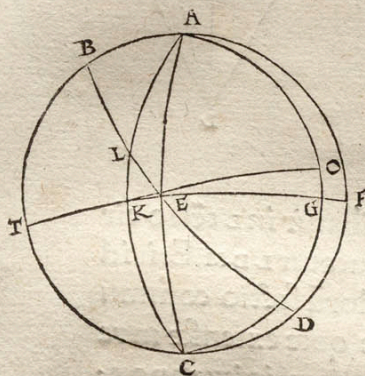


in N , quàm $O A$, quæ sub æqualibus temporum intervallis descri-
ptæ intelliguntur per polos terræ, secundum $A E$ & $B F$ anomalie
circumferentias æquales, quod erat demonstrandum. Veruntā-
men cum adeo modica sit differentia inter maximam mini-
mamq; obliquitatem, quæ non excedit duas quintas unius gra-
dus: erit quoq; inter $A M$ curvam, & $A D C$ rectam differentia
insensibilis, ut nihil erroris emergat, si simpliciter per $A D C$ line-
am, & semicirculum $A B C$, operati fuerimus. Idem ferè accidit cir-
ca alterum motum polorum, qui æquinoctia respicit. Quoniā
nec ipse ad medium gradum ascendit, ut apparebit inferius. Sit
denuo circulus $A B C D$, per polos signiferi & æquinoctialis me-
diū, quem Colurum Cancrī medium possu-
mus appellare. Medietas zodiaci sit $D E B$,
æquinoctialis medius $A E C$, secantes se inui-
cem in E signo, in quo erit æquinoctium me-
dium. Polus autem æquinoctialis sit F , per
quem describatur circulus magnus $F E T$, e-
rit propterea & ipse colurus æquinoctiorū
mediorum siue æqualium. Separemus iam
facilioris ergo demonstrationis librationē
æquinoctiorum ab obliquitate signiferi,



sumpta in $E F$ coluro circumferentia $F G$, per quam auulsus intel-
ligatur G polus apparens æquinoctialis ab F polo medio, & su-
per G polum describatur $A L K C$ semicirculus æquinoctialis ap-
parentis, qui secabit zodiacum in L . Erit igitur ipsum L signum
æquinoctium apparens, distans à medio per $L E$ circumferenti-
am, quam efficit $E K$ æqualis ipsi $F G$. Quod si in K facto polo de-
scripserimus circulum $A G C$, & intelligatur quod polus æquino-
ctialis in tempore quo $F G$ libratio fieret, uerus interim polus
non manserit in G signo, sed alterius impulsu librationis abierit
in obliquitatem signiferi per $G O$ circumferentiam. Manente igitur
in $B E D$ zodiaco, permutabitur æquinoctialis uerus apparens
penes O poli transpositionem. Et erit similiter ipsius sectionis L
apparentis æquinoctij motus concitator circa E medium, lentis-
simus in extremis, proportionalis ferè librāmēto polorum iam
demonstrato. Quod operæ precium erat animaduertisse.

De

De æqualibus motibus præcessionis æquinoctiorum
& inclinationis zodiaci. Cap. VI.



Mnis autem circularis motus diuersus apparens, in
quatuor terminis uersatur: est ubi tardus apparet,
ubi uelox tanquam in extremis, & ubi mediocris ut
in medijs. Quoniā à fine diminutionis & augmen-
ti principio, transit ad mediocrem: à mediocri grandescit in ue-
locitatem: rursus à ueloci in mediocrem tendit: inde quod reli-
quum est ab æqualitate in priorem reuertitur tarditatem. Qui-
bus datur intelligi, in qua parte circuli locus diuersitatis siue a-
nomalie pro tempore fuerit, quibus etiam indicijs ipsa anoma-
lie restitutio percipitur. Vt in quadripartito circulo sit A summe
tarditatis locus, B crescēs mediocritas, C finis augmenti atq; prin-
cipium diminutionis, D mediocritas decrescens. Quoniā igitur,
ut superius recitatum est, à Timochari ad Ptolemæum præ-
cæteris temporibus tardior motus præcessionis æquinoctiorū
apparens repertus est, & quia æqualis aliquandiu & uniformis
apparebat, ut Aristylli, Hipparchi, Agrippæ & Menelai medio
tempore obseruata ostendunt, arguit motum ipsum æquino-
ctiorum apparentem simpliciter fuisse tardissimum, & medio
tempore in augmenti principio, quando cessans diminutio,
incipienti augmento coniuncta, mutua compensatione efficie-
bat, ut interim motus uniformis uideretur. Quapropter Ti-
mochareos obseruatio in ultimam partem circuli sub $D A$ repo-
nenda est, Ptolemaica uero primum incidet quadrantem sub A
 B . Rursus quia in secundo interuallo à Ptolemæo ad Macho-
metū Aratensem, uelocior motus reperitur quàm in tertio, de-
clarat summam uelocitatem, hoc est, C signum in secundo tempo-
ris interuallo præterisse, & anomaliam ad tertium iam perue-
nisse quadrantem circuli sub $C D$, & interuallo tertio ad nos usq;
anomalie restitutionem propemodum compleri, & reuerti ad
principium Timochareos. Nam si $M. DCCC. XIX.$ annis à Ti-
mochari ad nos totum circuitum in partibus quibus solet $CCC. LX.$
cōprehendamus, habebimus pro ratione annorū $CCCC. XXXII.$
circūferentiā partiū $LXXXV. s.$ Annorū uero $DCC. XLII.$ partes
 $CXLVI. scrup. LI.$ atq; in relijs annis $DC. XLV.$ reliquā circūferē-
tiam partiū $CXXVII. scrup. XXXIX.$ Hæc obuiā ac simplici con-
iectura